

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!
MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 6

1964

Årg. 5

STORA SKAROR SAMLADES

när sommarens tältmöten började i Vetlanda. I första mötet blev många förnyade i Anden, avfällingar, frälsta och sjuka helade. Erik Gunnar Eriksson börjar nu resa i Sverige med sitt tält.

Erik-Gunnar Eriksson

Tältet fylls varje kväll av intresserade, vilka kommer i sina bilar till mötena. Se sid. 2.

SEGERRAPPORTER FRÅN VETLANDA

Smålands befolkning har under pingsthelgen varit i rörelse. Stora skaror har samlats i Maranata-tältet i Vetlanda, och lovsången från frigjorda läsare har ljudit vida omkring. Pingst är ju en högtid då vi gärna talar om den helige Ande och dess verk, men de som har besökt tältet har inte bara fått höra teorierna utan även fått se verkningarna.

Vetlanda är den första plats som broder Erik-Gunnar Eriks-

till sista plats, och ett hundratal stod utanför. Visserligen var det ganska kallt, men när Anden föll tänkte ingen på kylan.

Då inbjudan gjordes i eftermötet kom många fram. Ordet och Anden hade verkat på människornas hjärtan. Det var avfällingar, som på nytt gav sina liv åt Gud. Det var längtande Guds barn, som ville uppleva förnyelse, och det var sjuka som ville ha ett vidrörande av

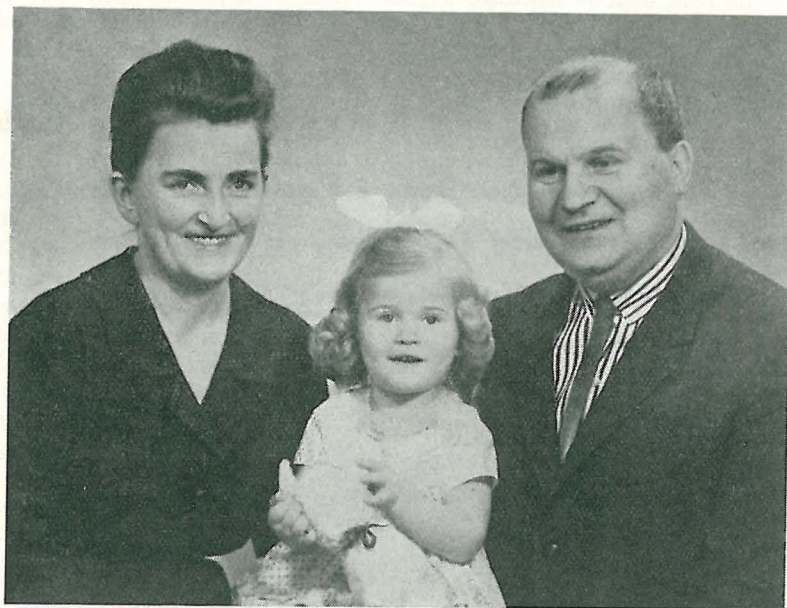
bröllop, verkade den helige Ande märkbart på dem, som lyssnade, och många upplevde djup nöd över sin synd. Det är underbart, att vi då får visa på Honom, som led och dog för att friköpa ett fallet människosläkte.

Även Bertha och Gösta Svensson är med i denna mötesserie, och de har fått tjäna till rik välsignelse med sång och vittnesbörd.

Vi tror att en stor skörd skall bärgas för Guds rike i denna stad.

"Medan dagen varar, måste vi göra dens gärningar som har sänt oss. Natten kommer då ingen kan verka."

Marita Hammer

Bertha och Gösta Svensson samt dottern Caroline.

son besöker med tältet denna sommar, och den kampanj som inleddes här på pingstafton, kommer att fortsätta t. o. m. den 31 maj. Det ligger mycket arbete bakom förberedelserna till en sådan här serie, men allt har fungerat perfekt, och Gud har välsignat underbart.

Redan första mötet, då vi hade besök av broder Donald Bergagård, var tältet fullsatt

den store Överläkaren. Ingen behövde gå besviken bort, utan alla fick, vad de längtade efter. Glädjeyttringarnas visste inga gränser.

Mötena fortsatte, som de började. Tältet var så överfullt att många vände om, då de såg alla som trängdes utanför.

Då broder Erik-Gunnar predikade på annandagens kväll om bjudningen till Lammets

GUD ÄR MÄKTIG

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGÅRD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

Mitt vittnesbörd:

Jag började tala tungomål

Jag vill till Guds ära säga: Jesus lever ännu i dag. Jag har varit frälst i 13 år och nu först förstår jag riktigt vad frälsning innebär. Det är nu två år sedan jag började gå på Maranatomöten. Jag kände att den helige Ande begynte göra sig gällande i mig. Jag hade inte förut varit uppfylld av den helige Ande. Pastorn bad och sade: "Tag emot, vänta inte!" Då förstod jag saken alldeles sådan den var. Från den stunden började jag tala i tungor. Pris ske Gud!

Jag vill nu även nämna, att jag här erfarit hjälpende kraft många gånger, annars hade jag inte orkat att leva. Livet är i sanning en kamp. Ni förstår, troende vänner, min man är inte frälst. I 13 år har jag fått försaka mycket och krafterna har sviktat. Jag tackar Gud för att han ledde mig hit till Sverige. Här fann jag Jesus. Kan-ske jag aldrig i mitt hemland, Ingermanland, funnit Jesus. Ingermanland lyder under Sovjetunionen, och där förkunnas

inte evangelium fritt som här. Vi har ett stort tacksägelseämne att vi bor i ett land där friheten ännu råder.

Jag vill bedja natt och dag till Gud, att själar blir frälsta. Först och främst vill jag bedja för min man och mina barn.

Jag tackar er alla Maranata-vänner, som har kommit ihåg mig i förbön.

Er syster i Herren

Alma Ivanov

TECKEN SOM ÅTFÖLJA DEM SOM TRO

Evangelisten Markus talar om tecken som åtfölja dem som tro. "Om de dricka något dödande gift, så skall det alls icke skada dem; på sjuka skall de lägga händerna, och de skola då bli friska." Jesus själv helade alla slag av sjukdomar under sin jordevandring i så hög grad, att endast skuggan av honom gjorde människor som led av sjukdomar friska. Paulus liv var fullt av undergärningar. Guds kraft var verksam under den apostoliska tiden. Det var

inte bara de första kristna som skulle äga sådan kraft, utan till tidens ände skulle Guds kraft räcka. "Jesus Kristus är densamme, i går, i dag, så ock i evighet." Hebr. 13: 8. Hans kraft har varit verksam sedan pingstdagen, där det funnits mottagliga hjärtan för kraftkällan från Golgata. Under alla tider har det funnits väckelserörelser där övernaturliga under och tecken har följt de troende. Vi måste som ärliga kristna rannsaka oss inför Ordet.

Döda formler och en urvattnad glädjelös kristendom kan inte tillfredsställa människan. Vi behöver en andeutgjutelse från ovan, där Guds kraft blir så stark, att alla slag av sjukdomar blir botade. De andliga nådegåvorna kommer då i bruk. Tidsåldern hastar mot sitt slut. Konungens ärende hastar!

Jesus kommer snart!

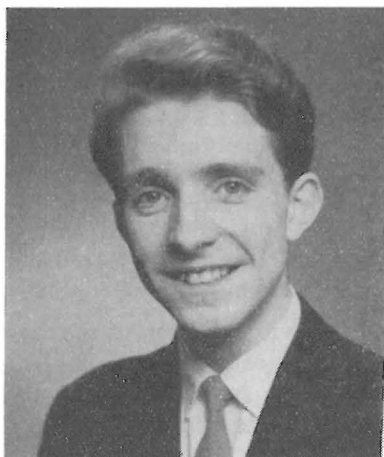
Maranata!

Herbert Ottosson

OBS!

Redaktionen vill härmed beklaga att nr 3 och nr 4 av tidningen inte utkommit. Det har sin orsak bl. a. i att vi bytt tryckeri, och därmed mycket mer arbete. Vi kommer att sända två extra nummer så alla tolv kommer ut innan årets slut.

RED.

KÄRLEKEN ÄR NYCKELN

Evangelist Roy Turner

Det har varit en stor glädje för mig att ha varit i Sverige de sista två månaderna. Jag prisar och tackar Gud för det. Jag har fått tala om den underbara kärlek, som har blivit utgjuten i mitt liv genom den Helige Ande. Halleluja! Jag har blivit mycket gripen i mitt hjärta över att träffa så många kära bröder och systrar i Maranata-väckelsen här i detta land, och känna den andliga gemenskapen genom Blodets band.

I dagens England gör Gud något nytt i människornas hjärtan. Han verkar med sin Helige Ande och fyller oss med sin mäktiga kärlek, som bryter ner alla religiösa barriärer och skapar en underbar enhet i församlingar, hem och överallt. Halleluja!

Om det någonsin har varit en tid då världen har varit i behov av att känna och förnimma Jesu kärlek, så är det just i dag. Jag tror att vi alla behöver ett mäktigt dop av Guds kärlek, så att våra hjärtan blir tända med en himmelsk glöd och iver, för de förlorade och döende i vår tid.

Denna kärlek har inget anseende till person. Paulus säger till församlingen i Korint: "Kärleken förgår aldrig." Halleluja! Ofta tar allt annat slut,

men Guds kärlek är mer än övervinnare. Amen!

När Jesus kom gav Han oss ett nytt bud eller befallning, att vi som vill kalla oss Hans lärjungar, måste älska varandra som *Han* har älskat oss. *Hans* kärlek kan också förvandla människor, som är fyllda med synd och bitterhet, och smälta ner det hårdaste hjärta. Guds kärlek är den största maktfaktorn i hela universum. Jesus kom inte för att döma världen, utan för att frälsa världen och för att välsigna män och kvinnor. Det är detta underbara budskap som Gud har lagt ner i mitt hjärta och som jag känner ansvar för att vittna om varhelst jag kommer. Pris ske Gud! Jag är mycket tacksam till Gud, att Han har utgjutit sin kärlek i mitt hjärta och förvandlat mitt liv. Herren är *alltid* redo att möta oss när vi öppnar våra hjärtan mot honom i en enkel och barnslig tro. Och om vi förblir i den Helige Ande, skall vi också få känna denna kärlekens smörjelse i våra liv, predikningar och i våra hem och församlingar. Vår gemenskap med Gud kommer att bli revolutionerad och vår andliga gemenskap med bröder och systrar kommer att bli ännu härligare.

Paulus säger till Korintierna: "Kärleken söker icke sitt" (1 Kor. 13: 5). Bröder och systrar, jag tror att det var en självupps-offrande "Kristus-lik" kärlek bland de första kristna (som vi läser om i Apostlagärningarna) som var anledningen till att *väckelseelden* tändes varhelst Guds ord blev predikat. Gud är kärlek. (1 Joh. 4: 8). Guds Ord talar genom den Helige Andes myndighet, framskapar livet och verkligheten och har en väckande effekt på var och en som lyssnar till det. Halleluja! Denna kärlek är avsedd för alla människor överallt. Denna gudomliga kärlek kan fylla varje behov. Du kan taga emot denna kärlek i ditt hjärta och liv i dag. Jesus sade: "Bedjen och Eder skall varda givet." Måtte Gud fylla oss mer och mer med sin kärlek i dessa dagar, så att *Han* därigenom blir upphöjd på ett ännu mäktigare sätt.

"Så bliva de då bestående: Tron, hoppet, kärleken, dessa tre; men störst bland dem är kärleken."

Roy Turner

**GUD ÄR
KÄRLEK**

MÄKTIG PINGSTKONFERENS

i Jönköping. "Smålands Jerusalem"

På bilden ses en del av den stora skaran som besökte Pingstkonferensen i Idrottshuset i Jönköping.

"Smålands Jerusalem" — Jönköping — var i pingsthelgen samlingspunkten för stora skaror människor, som kommit för att lyssna till pingstens budskap. Konferensen inleddes med förmiddagsmöte i Idrottshuset, där konferensledaren, Donald Bergagård, välkomsthälsade vänner från hela landet. Från Marana Ata-menigheten i Oslo deltog en grupp Andesmorda och frigjorda ungdomar med sång och vittnesbörd. Ytterligare två möten hölls på pingstdagen. Konferensens huvudtalare har varit Helge Erixon. Vidare har Lars Wedin och Erik-Gunnar Eriksson framburit Andesmorda budskap om vad Gud vill i dag. Det har varit öppet för Ordet, och tårar, nöd och förkrosselse har kännetecknat mötena. Men det har följts av underbara lovsångs- och tacksägelsetoner till Herren, som är värd allt lov och jubel.

□ Många var det som på pingstdagens kvällsmöte fick möta Gud. Synen av jublande och frigjorda människor framme vid talarstolen är oförglömlig. Bojor och band brast i Jesu namn. Gång på gång sjöngs "Väckelsen är här, väckelsen är här. Hela gamla Sverige (Jönköping) skall skakas av Guds kraft o, ära halleluja väckelsen är här." Gud fyllde på mer och mer och snart räckte inte svenskan till. "Med tal i tungor och profetia skall Herren väcka sin köpta brud..." En del avfällingar fick på nytt börja om vid korset. Cigarretter och annat "avskräde" hade förlösta människor kastat ifrån sig i Jesu namn.

□ Annandagen var det förmiddagsmöte i Rigoletto Folkets Hus och den mäktiga konferensen avslutades på eftermiddagen.

□ All ära åt Jesus som har gjort underbara ting ibland sitt folk. Vi lever i sanning i löftenas uppfyllelsetid. Säkerligen har mötena varit avgörande för många som helt vill tjäna Herren. Det är underbart att det inte är pingst efter almanackan utan i hjärtat varje dag, året om. Pris ske Gud och Lammet!

Irène Gustafson

VAD SKOLA VI GÖRA MED DESSA MÄNNISKOR?

Apg. 4: 16.

Dessa ord blev uttalade, när lärjungarna stod inför Stora Rådet, efter det att en ofärdig man hade blivit botad. Mannen hade varit ofärdig alltifrån moderlivet, och varje dag satte man honom vid tempelporten för att han skulle tigga allmosor av dem, som gick in i templet.

Nu hände det sig, att Petrus och Johannes kom för att gå in i templet, och de hade något att ge mannen som var mera värt än silver och guld. Petrus säger till honom: "Vad jag har, det giver jag dig." Det var verklig hälsa den lame fick uppleva, och det borde väl folket ha glatt sig åt och särskilt de människor, som bekände sig vara Guds folk på den tiden. Men i stället för glädje blev det uppror och apostlarna ställdes inför Stora Rådet och frågan blev: "Vad skall vi göra med dessa människor?"

En tid innan den här händelsen, när Guds egen Son ställdes inför rätta, löd frågan: "Vad skall vi göra med Jesus, som kallas Kristus?" Ja, vad gjorde de med Honom, den enfödde Guds Son, som steg ned från sin himmel för att uppsöka och frälsa det förlorade — vad gjorde de med Honom? De hånade Honom, spottade på Honom, hudflängde Honom och till sist korsfäste de Honom. Folket hade den första tiden frågat, när de hörde Honom tala i deras synagogor och när de såg de gärningar som Han gjorde: "Vad är detta? En ny lära? Med makt och myndighet bjuder Han de onda andarna att

Ella Sörensen

fara ut och de lyder Honom!" Men de tog anstöt av Honom. Skulle de inte hellre ha varit glada och lyckliga över att En hade kommit, som kunde lösa dem från synden, från sjukdomen, från döden, och göra dem till lyckliga, frälsta människor, som kunde vara en pryd-

Ella Sörensen

nad med sitt heliga liv både för Guds rike och för det samfund de levde i? Men nej, de tog anstöt av Honom. Jag upprepar: De tog anstöt av Honom.

Historien återupprepas: Här stod Petrus och Johannes, två enkla män, intet namn — ingen ställning — ingen prestige att vara rädd om, ingen ära — ingenting i sig själva, men med en levande tro på en levande Frälsare, som hade sagt: "Des-

sa tecken skall åtfölja dem som tror — — —. Jag skall icke lämna dig eller övergiva dig — — —. Men när man drager eder inför rätta, gören eder då icke bekymmer för huru eller vad I skolen tala; ty vad I skolen tala skall bliva eder givet i den stunden." Där stod de, hjälplösa i sig själva men starka i Herren, och fyllda av den Helige Ande kunde de säga: "Vi måste lyda Gud mer än människor."

Vad skall vi göra med dessa människor? Det har varit frågan i alla tider, när det har gällt Guds tjänare på jorden. Det var frågan när profeterna, fyllda av Gud, stod upp och talade utan fruktan det smorda budskap, som Herren hade givit dem. Det var frågan under förföljelsen av de kristna: Vad skall vi göra med dessa människor? Någon sa: "Kasta dem på bålet", andra sa: "Kasta dem för de vilda djuren." Profeterna, som var sända av Gud, blev fängslade och dödade och Jesus sade på sin tid till fari-seerna: "Så vittnen I då om eder själva, att I ären barn av dem som dräpte profeterna. Nåväl, uppfyllen då I edra fädernas mått."

Ja, vad skall vi göra med dessa människor? Människor, som sätter sin tillit till Herren, människor som inte aktar sitt liv ett ord värt, när de endast kan fullborda sitt lopp i tron på Jesus Kristus?

I Hebr. 11: 32—40, läser vi om några av "dessa människor". Där återfinner vi Gideon och Barak, Simson, Jefta, David, Samuel och profeterna, som

Forts. sid. 13

genom *tron* besegrade riken, utövade rättfärdighet, fick löften uppfyllda, tillstoppade lejons gap, dämpade eldens kraft, undkom svärdets egg blev starka från att ha varit svaga, blev hjältar i krig och fick fiendehärrar att vika. De blev stenade, genomsågade, dräpta med svärd, vandrade omkring i fårskinn och gethudar, nödställda och misshandlade och läs: Världen var icke värdig att hysa dem. De irrade omkring i öknen, på bergen, i jordhålor och bergsklyftor, de var avskum i världen, en vämjelse, en skamfläck för jordens visa herar — men ändå var de ljuset, som bevarade jorden från att gå under i mörkret, de var saltet, som hindrade jorden från förruttelse.

Vad skall vi göra med dessa människor var frågan även nästa gång, när lärjungarna stod inför Stora Rådet. Då fanns där en vis man, hans visdom var från Gud, Gamaliel var hans namn och han sa dessa visa ord: "Se eder för vad I tänken göra med dessa män — — låt dem vara — —." Apg. 5: 35 — 38.

Historien upprepar sig: Vad skall vi göra med dessa människor, är frågan i dag och har alltid varit under alla väckelser i alla tider. För att läsaren inte skall missförstå mig, skall jag försöka att någorlunda förklara *hurudana* dessa människor är.

De finns i alla troende läger, men urskiljes också mitt i lägret, på grund av att de tror mer på Gud än på människor.

De tror mer på Guds ord än på människobud.

De vill hellre följa Jesus än människors påbud och lärdom.

De tillåter sig inte att dö en andlig död i en oandlig miljö, men de tar en avgjord ståndpunkt för Jesus, Hans ord och befallningar.

De vill lyda Gud mer än människor.

De nöjer sig inte med underhållningsgudstjänster, men de vill ha gudstjänster för att få tillbedja Gud i ande och sanning.

De gör motstånd mot att upphöja människor, men önskar att upphöja Jesus och endast Honom samt ha respekt för alla, som Gud har uppväckt att förkunna Jesus både i liv och i lära.

De avskyr synden i varje form och önskar leva ett invigt, heligt liv för Jesus.

För Bibelns kristna var Jesus livet och döden en vinning. De vet, att tiden för uppbrott är nära och blandar sig inte in i politikens labyrinter, där de som Lot kanske i sista minuten skulle kunna räddas såsom genom eld, men har klart för sig, att de är gäster och främlingar på jorden och har sitt medborgarskap i himmelen.

De är villiga att vara dårar i de visas ögon, svaga i de starkas ögon, låga i de högas ögon, ingenting i deras ögon, som menar sig något vara.

Med andra ord: de har mist sitt liv på jorden för att finna det eviga livet.

De är släkt med Abraham, ty de har gått ut från sin stad och är på väg till himmelens land.

De tror på Bibelns ord om att det finns en himmel att vinna och ett helvete att undfly.

De rusar mot målet och det lönar sig inte att hindra dem — de bryter och banar sig väg, framåt, uppåt och hemåt, med tron som brinnande bloss i sina hjärtan, den *tro*, som övervinner världen.

Därför säger Skriften: "Vem är hon, som där blickar fram lik en morgonrodnad, skön såsom månen, strålände såsom solen, överväldigande (*fruktansvärd*, norsk övers.) såsom en härskara?" Det är *Bruden* på väg till himmelen. Intet kan hindra henne från att nå målet. Hon tar sig tillvara, så att hon inte inlindas i politikens, de sociala göromålens och många andra göromåls kanske tillsynes fina och lockande garn. Bruden bevarar sig fri från allt lappverk, som inte för henne framåt och som är gjort av människor. Hon stöder sig på sin brudgum, medan hon går genom denna världens öken — hon vet om ingen, som kan frälsa utom Jesus allena, men de goda gärningarna följer med som en naturlig konsekvens av att hon har mött Jesus, Konungars Konung och Herrars Herre. Hon är renad i blodet, döpt i vatten på Herrens befallning, döpt i den Helige Ande

ARNE IMSEN KOMMER MED EN NY BOK

Arne Imsen

som behandlar de kristna och politiken, samhällsproblem av olika slag och väckelse. Boken beräknas vara färdig på sensommaren och kommer att kosta c:a 4 kr.
Beställ NU!

**Förlaget Midnattsropet
Fack 583 - Jönköping**

VAD INNEBÄR NYA METODER?

Medan man allmänt erkänner att Guds Ande verkar i enlighet med andliga principer, då en väckelserörelse kommer och utbreder sig, så behöver inte detta vara ett försvar för gammal praxis och ett gammalt handlingssätt. Det visar sig när man studerar väckelse genom tiderna att lagarna för väckelse är desamma, men metoderna kan förändra sig alldeles, från en tid till en annan och från plats till plats. Det är som den Högste ville bryta sönder den form vårt verksamhetssätt har skapat, så att den helige Ande kan strömma in i törstiga hjärtan. "Nya medel" synes komma fram i alla stora väckelserörelser, och de blir energiskt motarbetade av den som har sammanblandat andligt liv med viss kyrklig ritual eller viss församlingsordning. Men dessa nya medel brukas med stor entusiasm som i dem ser nya vägar för Guds Ande. Under Edwards dagar blev de t. ex. skarpt kritiserade för att de nyomvända vittnade offentligt och med glädje, en sed som var lite känd på den tiden, och för att man sjöng sånger istället för att använda Psaltaren i versform, som man hade sjungit under århundraden.

Andra åter kritiserade det nya, därför att man höll särskilda möten för barn, något som dittills var okänt. Ännu i dag finns det de som tror att evangelium inte har något budskap till små barn, trots den framgång som det visat sig verka bland barnen, att hålla evangeliska kampanjer bland ungdom och liknande ansträngningar för att bringa budska-

pet om Frälsaren till de små. För tvåhundra år sedan svarade Edwards på detta slag av kritik: "Jag har sett många glädjande följder av kristna barnmöten, och Gud har ofta syntts vara särskilt villig att kännas vid dem i deras möten genom att själv komma ned från himlen och vara närvarande bland dem. Jag har sett åtskilliga tillfällen, då det är sannolikt att barn blev omvända i sådana möten. Jag skulle därför tro att om barn synes bli verkligt påverkade genom ett kristet inflytande, och att de inte bara genom barnslig påhittighet söker att efterlikna vuxna människor, så bör de på intet sätt avvisas. Deras föräldrar eller pastorn bör ta vara på dem för att undervisa och leda dem och rätta till ett oförsiktigt uppförande och oegentligheter, om man upptäcker några sådana. Annars kan det inträffa något som djävulen brukar för att förvränga och ödelägga avsikten med dessa möten. Alla borde ta sig till vara för att söka finna fel i och förakta barnens kristna erfarenhet med en ond avsikt, annars kommer de att efterligna översteprästerna och de skriftlärde, som blev mycket missnöjda med de små barnens religiösa tillbedjan och lovprisning och den ära de gav Kristus i templet..."

Finney mötte mycken kritik därför att han införde nya metoder under väckelsemötena, såsom möten för sökande, eftermöten och botbänken. Så gjorde även Moody för sina uppmaningar från plattformen. Finney ger träffande svar på detta

i sina Lectures on Revivals of Religion:

1. Om vi studerar kyrkohistorien, så skall vi finna att det aldrig har uppstått en omfattande reformation utan att man har använt sig av nya metoder. Närhelst församlingen sjunker ner i ett tillstånd så att verksamheten bedrives efter ett system, då börjar de snart stödja sig på den synliga organisationsapparaten och så behåller de den religiösa formen medan de förlorar det väsentliga innehållet. Och då har det alltid visat sig vara omöjligt att väcka dem så att de gör en insats för att åstadkomma en förbättring av det onda och framskapa en religiös väckelse, av det enkla skälet att de vill fortsätta att verka efter sina gamla former. Det är kanske inte för mycket sagt att det är omöjligt för Gud själv att bringa någon ändring i det utan genom nya metoder.

2. Samma meningsskiljaktigheter, som nu föreligger när det gäller det väsentliga innehållet i en väckelse, har det alltid funnits i alla reformations- och religiösa väckelsetider. Det har alltid funnits de som ohjälpligt har hängt fast vid sina former, föreställningar och bestämda sätt att utföra en sak, som om de hade ett "så säger Herren" för allt vad de gör.

Under sådana förhållanden har församlingarna undan för undan förlorat sitt självförtroende under motståndet mot nya metoder, och ropet om "förändring" har upphört att oro dem. De ser att Guds välsignelse är de som anklagade för att ha infört nya metoder och gjort förändringar, och det fortsatta motståndet för dem som håller på de gamla metoderna i samband med den fortsatta framgång de har som brukar de nya, har tillintetgjort deras tro på motståndet.

3. Det rop som nu ljuder mot nya metoder är högst löjligt, när vi undersöker från vilket håll det kommer och alla omständigheter i förbindelse med det. Det är sannerligen förvånansvärt att förkunnare i dag verkligen kan känna sig oroad, som om nya metoder var något nytt under solen och som det nuvarande systemet, och det sätt varpå man utför saker och ting, har blivit dem anförtrott av apostlarna och hade kommit till stånd genom att säga "så säger Herren", när sanningen är den att varje steg församlingen har tagit framåt från det romersk-katolska mörkret, har skett genom att införa den ena nya metoden efter den andra.

4. Vi förstår, varför de som har gjort uppror mot de nya

metoderna inte har haft framgång ifråga om att främja väckelse. De har varit upptagna med det onda som har åtföljt detta stora underbara Guds verk, om nu detta onda har varit verkligt eller bara inbillning. Att det har följt med onda ting det skall ingen förneka. Men jag tror att det sedan världens begynnelse inte har förekommit någon väckelse med stor kraft, och i så stor utsträckning som den som har uppstått under de sista tio åren, utan att den har åtföljts av lika mycket om inte mer ont... När människorna är upptagna med det som är dåligt, istället för det som är förträffligt i ett välsignat Guds verk, hur skall man då kunna vänta att de skall bli användbara till att främja den? Jag vill säga allt detta med stor vänlighet, men likväl är det en sak som jag inte kan hålla tyst med.

5. Utan nya metoder är det omöjligt att församlingen kan ha framgång i att få världens uppmärksamhet riktad på religionen. Politikernas, de otrognas och skrymtarnas metoder, kampen för rikedom, det tilltagande timliga överflödet och alla de tusende eggande och motverkande ting, som utövar inflytande på församlingen och världen, drar uppmärksamheten till sig och vänder alla människor bort från helgedomen och Herrens altare, om vi inte växer till i visdom och fromhet och med förstånd antar sådana nya metoder, som är ägdade att vända folks intresse till Kristi evangelium.

Jag har i dessa mina föredrag

redan sagt att man inte bör införa nya ting snarare än de krävs. De bör vidtagas med den största visdom, försiktighet och andäktighet och på ett sätt som skapar så lite motstånd som möjligt. Men vi måste ha nya metoder. Må Gud bevara församlingen från att sätta sig fast i något som helst slags form som gör att de metoder som nu används eller som kommer att användas blir oföränderliga.

6. Det är självklart att vi måste ha mer väckande förkunselse för att möta tidens behov och det som är utmärkande för den. Ordets förkunnare börjar i allmänhet förstå detta. Några av dem beklagar sig över det och anser att det fordras nya metoder, som de säger... Det som är karakteristiskt för tiden har blivit förändrat, och dessa människor har inte rättat sig efter det, utan håller fast vid samma styva, torra, långtrådiga (sic!) predikosätt, som passade för femtio år sedan.

7. Vi förstår betydelsen av att unga förkunnare får den riktiga uppfattningen om väckelsen. Vid många tillfällen har jag sett att man har gjort stora ansträngningar för att skrämma våra unga män, som förbereder sig för predikogärningen, ifråga om det skadliga vid väckelser, som exempelvis nya metoder o. s. v. Vid vissa teologiska skolor blir unga män undervisade att de skall se på nya metoder som rätt och slätt ett djävulens påfund. Hur skall sådana män få väckelse?

Forts. sid. 10

Detta är en aktuell artikel

Utdrag ur boken "Finney lever ännu"

av V. Raymond Edman.

HUR JAG BLEV HELAD

Jag blev fullständigt helad i mitt högra knä på ett möte i Gävle. Jag har opererats för minisk för cirka ett år sedan. Nu hade jag fått broskbildning i mitt knä. Jag for till Sandvikens lasarett, där läkaren sade att det var ingenting att göra åt. Men pris ske Gud att vi har Jesus, Han som är vår Överläkare. Ja, det är Han som frälsar oss från våra synder och helar alla våra sjukdomar. Halleluja!

I Mark. 16: 18 står det: "På sjuka skall de lägga händerna, och de skola bliva friska." Alla som var sjuka och de som ville ha förbön, blev manade att räcka upp sin hand i slutet av mötet. De som inte hade frimodighet att räcka upp sin hand skulle lägga sin hand på det sjuka stället. Det gjorde jag och blev härligt löst och fri.

Halleluja! Amen!

Alvar Lodstedt

VAD INNEBÄR . . . *Forts. fr. sid. 9*

Skall det vara så? Måste vi utbilda unga män för predikalkallet och låta dem gå ut skrämda till döds för nya metoder, som om det aldrig hade funnits något sådant som nya metoder? De måste få veta att nya metoder inte är något nytt i församlingen. Låt dem gå framåt och själva fortsätta sin gärning och inte vara rädda för nya metoder.

Låt en predikant helt gå in i sitt arbete, och utgjuta sitt hjärta för Gud för att få välsignelsen, och närhelst han ser behovet av nya metoder att göra sanningen mera verkningfull på människornas sinnen, låta honom anta dem utan fruktan och Gud skall inte undandraga sin välsignelse. Om förkunnarna inte vill gå framåt, och inte vill lämna den väg de har slagit in på och göra något nytt i avsikt att rädda själar, då kommer de att bedröva den helige Ande så att han drager sig tillbaka. Gud kommer att hemsöka dem med

sin förbannelse och resa upp andra vittnen till att utföra hans verk i världen.

8. Det är förkunnarens rätt och plikt att antaga nya metoder i avsikt att främja väckelsen. På några ställen har församlingen (medlemmarna) motarbetat sina predikanter, när de har försökt att utnyttja de metoder som Gud har välsignat för att bringa väckelse. De har gått så långt att de har slutat med bönemötena och själavinnararbete, och de håller sig på avstånd från allt, därför att deras pastor har antagit vad de kallar nya metoder. Och på så sätt kommer de bort från den väg de skall vandra, de bedrövar Guds Ande så att Han drager sig tillbaka och så stannar väckelsen av, under det att världen runt omkring är i färd med att gå till helvetet.

Slutligen denna iver att hänga fast vid särskilda former och sätt att arbeta, som har hindrat många församlingar att införa nya metoder, har stark smak av fanatism. Och vad som inte är underligt är att fanatiker av detta slag alltid

är de första som ropar: "fanatism"...

Det enda som man bestämt bör hålla fast vid som evangelist med avseende på metoderna, det är att de bör användas med anständighet och ordning. "Men låten allt tillgå på höviskt sätt och med ordning." Det fordras av oss att vara på vakt mot all slags förvirring och oordning. Men vad är höviskhet och ordning? Innebär det att ett möte för långtande själar, ett eftermöte eller en botbänk är oförenlig med höviskhet och ordning? Jag skulle mest uppriktigt önska att vi blev förskonade från och helt bestämt sätter oss emot allt som är oanständigt och oordentligt i våra gudstjänster i Guds hus. Men jag tror inte att vi med ordet "ordning" skall förstå något speciellt system som vilken församling som helst må använda sig av vid sina gudstjänster.

I det att vi erkänner att det skall vara "höviskhet och ordning" i väckelsemötena, kan vi då inte överlåta åt den helige Ande att leda detaljerna genom sina utvalda redskap?

Hur går det med löftet om Hans tillkommelse

Denna fråga hämtar vi från 2 Petr. 3: 3—4. Det står här om bespottare som skall framträda i de yttersta dagarna. Dessa människor äro fulla av begärelser likt folket under Sodoms tid. De försöker på allt sätt bortförklara denna händelse, på grund av att det dröjt länge med löftets infriande. Ja, vi har i dessa dagar mött många människor som med förakt bespottat oss därför att vi varnat människorna och sagt att denna händelse står för dörren. Under allt bävar man för framtiden. När man ser ut över världen synes överallt hotfulla mörka moln. Framtiden är hölj d i dunkel. Min vän, du tillhör väl inte dessa bespottare som för sent skall vakna en dag. Det stod ju i sammanhanget om de yttersta dagarna. Vi befinner oss nu i dessa dagar, och Jesus kan när som helst infria sitt löfte om sin tillkommelse.

Min vän, du måste vara frälst om du skall kunna möta honom. Kanske du ofta har hört Jesu kärleksfulla stämma viska i ditt öra: "Lämna dig i min hand och allt blir väl." Men du dröjer fortfarande. Min vän, om du fortsätter på detta sätt skall du en dag upptäcka att det är försent. Jesus har kommit. Han kommer att infria sitt löfte. Det heter: "Herren fördröjer icke uppfyllelsen av sitt löfte, såsom somliga mena, att han fördröjer sig. Men han är långmodig mot eder, eftersom han icke vill, att någon skall förgås, utan att alla skola vända sig till bättring." Han har alltså i stor långmodighet dröjt, och väntat på dig, så att du skulle slippa att förgås. Men när skaran är fulltalig då kommer Han. Skall du vara med i den skara som flyttar till himmelen? I Tess. 5: 2 står det: "Ty I veten själva noggsamt att Herrens dag

Yngve Lundberg

kommer såsom en tjuv om natten." Så kommer det att ske, när Jesus kommer. Han kommer som en tjuv, men Han kommer för att hämta sin egendom, sin dyrbara brud. Du måste bli frälst och renad i Jesu blod, min vän. Du måste vakna ur den hemska sömnaktighetens ande som nu vilar över världen och hindrar människorna att lämna sig åt Gud. Du är bunden av denna djävulens hemska makt, han viskar i ditt öra: "Du kan gott vänta litet, det är ingen fara ännu, du har ju hela livet framför dig." Jag vill varna dig, det står: "I dag är frälsningens dag." I morgon kan det vara försent. I Matt. 25: 6 heter det: "Men vid midnattstiden ljöd ett anskri: Se brudgummen kommer, gå ut och möten honom." Guds klocka visar endast några minuter i tolv, det är snart midnatt, och slut på denna nådens tidsålder.

Jesus har med sin kärleksfulla stämma, varje dag och natt, varje timma och varje minut, kallat människor till frälsning.

Forts. sid. 15

SKIVNYHETER

MREP 13. När de frälsta tåga in/
Vi äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan
Guds folk är på resa. Duettsång av Vetlanda-Systrarna.

MREP 15. Jag vill hellre ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsignat/Om du endast visste. Solo-sång av Bertha Svensson.

MREP 16. Hjärta som lider/När vi är över/Jag sökte en tid efter lycka/Jag är glad. Solosång av Runo Erixon.

MREP 17. Jag frälsning funnit/
Hur går det då/Underbar du är, käre Jesus/Jesus talar om en bön. Duettsång Inga-Lill Blomquist och Bertha Svensson. Solosång av Bertha Svensson.

MREP 18. O, härliga dag/Vi vill prisa Gud här/Som hjorten trängtar efter vatten/Gud är mäktig. Duettsång Erik-Gunnar Eriksson och Curt Peterzén.

MREP 19. O, Jesus du som kom/Jag är glad/Jesus vill/Börden föll utav. Solosång av Erik Gunnar Eriksson.

Arne Ingvarsson

ARNE INGVARSSON

befodrad till härligheten

Söndagskvällen den 9 maj i år fick broder Arne Ingvarsson hembud endast 40 år gammal. Han har delvis varit ute som ett Herrens vittne under år som ligger bakom och nu senast i Maranata. Vår broder i Kristus sjöng ofta i möten och även för enskilda människor. Hemlandssånger och vittnesbörd om himmelen återkom ständigt i hans gärning för Gud.

Då jag besökte honom sista gången några dagar innan hans död, samtalande vi om förmånen att få vila ut i paradiset efter all jordlivets nöd, kamp och strid. Vi förenade våra hjärtan i bön och förnam båda hur nära uppbrottsstunden var, något som han själv talade om innan jag lämnade honom. Många goda vänner besökte vår broder under hans sista tid ibland oss och blev honom till stor glädje och uppmuntran.

Ingvarsson älskade sanningen om Jesu tillkommelse, 1 Tess. 4: 13—18. Begravningen hölls i Snavlunda kyrka på annandagen, där en mycket stor skara släktingar, vänner och bekanta slöt upp. Låt oss på alla sätt och inte minst i förbön komma ihåg vår broder Ingvarssons hustru och fem barn. Jesus kommer snart. Må vi alla vara redo och inte minst inför döden.

Alf Peterson

Ett ord till Dig

I TIDENS AFTONSKYMNING

Min vän!

Vandrar du fjärran från din Gud? Låt mig få säga dig några ord. Du har säkert hört Guds kallande röst många gånger. Om du inte har haft tillfälle att lyssna till Guds ord i någon kyrka eller samlingslokal, och där hört Guds kallelse, så har Gud ändå i sin oändliga kärlek och tålmod kallat dig på olika sätt.

Vad är det som gör att du ofta i ensamma stunder tänker på evigheten? Det är Jesus som önskar att du ska komma till besinning. Han vill tala ut med dig och få dig att vända om från syndens stig. Han vill att du ska välja den väg, som för till himlen och Honom själv. Säg farväl till synden och rädda din själ. Tro att det var för din skull Jesus led och dog på korset för att just du skulle få frälsning. Grip tag om Guds ord! Bed om frälsning och försoning.

Ty det är i dag

Herren bjuder sin nåd och all sin frid.

Då dödens klocka ljuder bjuds ingen nådatid.

I dag är frälsningsdag.

Du har ej löfte på en morgondag.

Därför: "Bered dig att möta Gud, som skall din domare bli. Är du redo? En gång ropar du kanhända: Herre, släpp in mig! Öppna för mig himlaporten, ty jag är din. Tänk, om Herren då dig svarar: Du för mig ej velat öppna. Nu min dörr är stängd."

Dock, du hör ju honom ännu klappa på hos dig.

O, så skynda öppna då för honom,

dagen närmar sig.

Dagen, som skall allt förklara i dess rätta ljus.

Må ock du ett rum då finna i din Faders hus."

Asta Larsson

Jesus sade:

Edra hjärtan vare icke oroliga. Tron på Gud; tron ock på mig."

Joh. 14: 1.

VAD SKALL VI GÖRA*Forts. fr. sid. 7*

och eld, fylld med Guds kärlek söker hon att vinna människor, men för Gud är hon uppenbar. Men den som har satt oss i stånd till detta är Gud, som också har givit oss Anden till pant.

Kanske förstår vi något litet av vad uttrycket "dessa människor" menas. Återigen tränger sig frågan fram: "Vad skall vi göra med dessa människor?" Följ Gamaliels råd: "Se eder för vad I tänken göra med dessa män, låt dem vara." Dagen är snart inne, då Herren själv skall ta hand om dem. Han skall lyfta dem hem till sig vid sin tillkommelse, som säkerligen ganska snart skall äga rum.

Jag minns alltid vad en av de amerikanska bröderna, som besökte oss 1961, sa, när han talade om väckelser: Moses kom med stavväckelsen, Elias med mantelväckelsen, Petrus med skuggväckelsen. Kanhända om människorna från Moses tid hade sett mantelundren genom Elias, skulle de ha viftat bort dem och sagt: "Jag tillhör Mose stavväckelse och jag går verkligen inte med på denna mantelväckelse genom Elias." Ändå

hade han bara använt en stav istället för en mantel. Kanhända om de som levat på Elias tid hade sett skuggväckelsen, då endast Petrus' skugga, när den föll på de sjuka, helade dem, då de skulle ha sagt: "Vi var med i mantelväckelsen. Du skulle ha sett Elia då han slog med sin mantel på vattnet, det var väckelse det, men detta nya, tänk, bara en skugga, inte så mycket som en stav eller mantel, nej tack!" — Kan du höra dem? Vet du vad som är hemligheten till deras prat? De är

upptagna med sättet eller ramen, som jag brukar kalla det. De ser inte efter innehållet, evangeliets förlösande, frigörande budskap och vad värre är: De känner inte skillnad när det gäller anden i budskapet.

Hör hvad mennesker sier, Det var bedre de tier. De taler ikke som dig Gud, Deres Ord er ja og nei, Gud Men jeg stoler på dig, Gud, Og jeg vil spørre dig, Gud, Hvad de andre må sie, og om store de er.

*Ella Sörensen.***Väckelsekampanj i Maranatatältet****Falköping****Tiden 17—28 juni****Midsommarkonferens 19—21 juni**

Erik-Gunnar Eriksson, Berta o. Gösta Svensson, Donald Bergagård, Arne Imsen, Roland Lundgren, Kurt Petersén m. fl. Maranatavittnen.

Anmälningar emottages per tel. 0515/138 70.

TÄLTMÖTEN**Göteborg—Hönö under juli månad**

Erik-Gunnar Eriksson, Berta o. Gösta Svensson, Donald Bergagård, Arne Imsen m. fl. fria vittnen medverkar.

UPPBYGGELSEKONFERENS**i Stockholm den 27—28 Juni*****Missionär Manoel de Mello från Brasilien***

Känd över hela Sydamerika för sina framgångsrika möten och kampanjer, samt dagliga radioprogram.

Tolk: Missionär Aldor Pettersson, Brasilien.

Predikanter och evangelister, samt vänner från hela landet inbjudes.

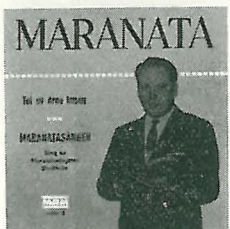
Jesus Kristus är densamme**Bed för mötena!****Välkommen!**

Hör — sprid evangelium

genom dessa andeinspirerade grammofoninsjungningar

MREP 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus, med dig vill jag leva här/Vi har ett underbart hem/Jesus är denamme. Sång av Donald Bergagård.

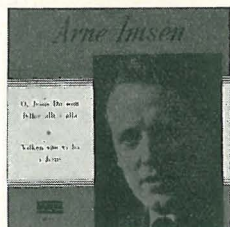
MREP 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

MREP 8. Halleluja, halleluja. Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Erik Gunnar Eriksson.

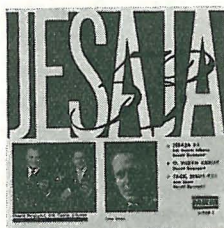
MREP 7. Jag har en frälsare/Väckelsen är här/Sejer i Jesus/Lossa båten från land/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång: Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

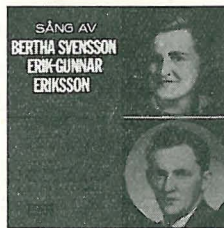
MREP 9. Sista sträckan/Här vårt liv är likt ett bantåg/Jesus underbar Du är för mig/Är du med där elden brinner? Sång av Erik Gunnar Eriksson och Donald Bergagård.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

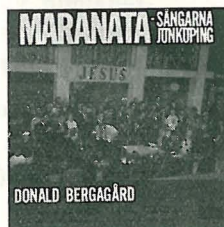
HEP 195. Kan du rope Halleluja/Jeg vet at Jesus lever/Jeg venter ei her at verden forstår/Jesus, med Deg vil jeg leve. Sång av Elin Skärdal.

MREP 5. Frälst från evig död/Hur innerligt Jesus mig älskar/O, hur jag längtar att se staden/Tror du Jesus är denamme. Sång av Bertha Svensson och Erik Gunnar Eriksson.

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata — Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 6. I mitt hjärta där finnes en längtan/Det vandrar en i Judéens land/Vilken dag det ska bli/Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Jönköping.

MREP 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

VÄCKELSEMÖTEN*Forts. fr. sid. 15*

Vecka efter vecka ingen själ frälst. Goda möten! Snälla medlemmar! Men ingen större hänförelse. Inget rikt överflödande liv. Ofta inga ofrälsta med på mötena. I några få fall ofrälsta på mötena, och några få här och där, som lämnat sig åt Gud.

Vi tackar Gud för dessa som lämnat sina liv åt Gud. Vi är oerhört glada över en enda syndare som gör bättring och blir omvänd. Men nog måste det bli bättre i vårt land, nog måste vi få uppleva en ny omfattande landsväckelse. Våra väckelsemöten måste i sanning bli verkliga väckelsemöten. Det måste bli täckning bakom orden.

Låt oss alla medverka därtill genom att låta oss gripas av visionen av väckelse, få mera kärlek till människorna och tro för deras frälsning! Låt oss söka att komma närmare Gud, bedja mera, bli mera fyllda, ja, överfylla med Guds helige Andes liv och kraft! Vi behöver bli mera spontana kristna, ur-

sprungliga. Bort med allt som hämmar! "Där Herrens Ande är, där är frihet."

Dag efter dag har jag här i Östern fått skriva i min dagbok om människor, som lämnat sig åt Gud och blivit frälsta. Ibland en och två, ibland sex och åtta. Till och med flera.

Det finns ingen större glädje för mig än att få vara med på ett äkta väckelsemöte. Jag hoppas, att vi skall få många av dem också i vårt eget land. Vi beder om väckelse, arbetar för väckelse och tror på väckelse. Den måste komma, ty den är vårt lands enda räddning.

Så låt oss gå in för äkta väckelsemöten genom att själva ta med oss den andliga väckelsen, då vi går till mötena i Guds hus! Gud vill, att vi alla skall vara instrument för sann väckelse.

Då vår tidning är organ för andlig väckelse, låter vi denna väckelseartikel av Tage Sjöberg i EH nå vår läsekrets.

*Red.***HUR GÅR DET***Forts. fr. sid. 11*

Det är nu endast några flyende minuter av Guds nådatid kvar. Ännu ljuder hans stämma: "Kommen till mig I alla som arbeten och äro betungade, så skall jag giva eder ro." Men du måste skynda dig. Snart slår klockan tolv och anskriet ljuder: "Se brudgummen kommer." I denna stund sker något oerhört som mänskligheten inte har väntat sig. Herren infriar sitt löfte — tiden är fullbordad. Man får se många gravar öppnade och många människor har plötsligt försvunnit. Allt verkar ofattbart, men snart börjar man dra sig till minnes vad läsarna ofta förkunnade på sina möten, när de talade om Jesu tillkommelse, hur de som hade dött i Kristus först skulle uppstå. Och de som levde skulle så tillsammans med de uppståndna ryckas Jesus till mötes på skyarna, för att sedan alltid vara hos Herren.

Nu först när natten har brutit in över mänskligheten, vaknar många över hur dåraktig man varit som inte lyssnat till varningarna. Nu har minnena vaknat, nu kommer man ihåg alla tillfällen som gått förbi. Nu minns man läsarnas enträgna varningar, som man skrattat åt, och kallat löjligen. Nu minns man allt, men nu är det försent, försent. O, min älskade vän, du vill väl ej lämnas kvar bland dessa olyckliga i vedermödans hemska natt. Se till att du är bland den skara som kan trösta varandra med, att Han kommer snart igen.

Yngve Lundberg

Härmed beställes st. skivor

Namn:

Adress: Postadress:

Skivornas nummer:

(Glöm ej att ange skivans nummer) 5 skivor fraktfritt

☐ Önskar Ni vår tidning MIDNATTSROPET gratis en månad sätt x i rutan

**Beställ i dag från vårt förlag Midnattsropet,
Box 583, Jönköping 2. Tel. 036/12 04 84. Postgiro 12599
Pris per skiva 11:50 + porto**

(Skriv tydligt)

Artikel från Evangelii Häreld nr 15 1964.

VÄCKELSEMÖTEN

Tage Sjöberg

Så länge jag har levat har jag sett annonser och affischer om väckelsemöten i våra kyrkor och kapell. Jag vet inte, när man för första gången annonserade ett väckelsemöte. Säkert var det just i tider av väckelse. Då de stora folkväckelserna gick fram i vårt land.

Nu har ordet fått mycket av slentrian över sig. Det finns i många fall inte någon täckning bakom ordet. Varken predikant eller församling lever i väckelse. Ofrälsta kommer inte till ett sådant "väckelsemöte". Det väcker helt enkelt inte. Många sover ganska djupt andligen och kan följaktligen inte heller väcka andra.

Ett verkligt väckelsemöte är det underbaraste man kan få vara med om här på jorden. Jag menar, då man får uppleva Guds närvaro och syndare låter omvända sig till Gud. Då Guds barn är fyllda med frälsningsfröjd och bönens Ande är utgjuten i rikt mått över de troende. Och då Guds ord med kraft förkunnas, och människorna tar emot det med glädje och tacksamhet.

Våra väckelsemöten måste förnyas. I annat fall säger inte ordet något i våra annonseringar och pålysningar.

Undertecknad har varit med på några verkliga väckelsemöten i Beirut, Libanon. Så fort sången tog vid kände man, att här sjöng människorna av hjärtat. De var gripna, lyckliga och sjöng med inlevelse och hänförelse.

I ett möte såg jag ett par pojkar i tioårsåldern, som sjöng med en sådan smittande glädje, att man själv blev glad, då man

såg på dem. Deras ansikten strålade.

Mötesledaren bad dem stiga upp på plattformen och leda ett par sånger. De sjöng med hela sin varelse och ledde sången med kläm. Då de slutat kom en spontan applåd från de församlade.

En gammal 91-årig kvinnlig major från England ledde vid några tillfällen sången med sin tamburin. Hon heter Emma Tuck och har varit frälsningsofficer sedan 20-årsåldern. Hon har hela sitt liv tjänat andra, särskilt på räddningshem för fallna flickor. Hon har också varit med om att planlägga väckelsekampanjer för flera medlemmar av familjen William Booth.

I ett väckelsemöte går det mycket bra för en 91-årig syster att leda sången liksom för ett par tio-årspojkar. Bara de är tända av Gud, ty då tänder de andra.

Nu ett ord om vittnesbörd och predikan.

I nämnda väckelsemöten i Beirut upplevde man, att det verkligen var väckelse i vittnesbörd och predikan. Mötena blev därför inte tröttande, även om de ibland kunde räcka i både tre och fyra timmar.

— Nu får vi ett ord från en broder, som blev frälst i går kväll, sade mötesledaren. Det hade nämnde nyfrälste broder inte varit beredd på. Men han steg strax upp och avlade ett brinnande vittnesbörd om sin omvändelse.

— Så får vi ett vittnesbörd av en liten flicka på nio år. — Hon var mera beredd och hade

skrivit ner sitt vittnesbörd. Men det var lika mycket tändande.

— Och så ett ord från vår syster i Frälsningsarmén, som nu går på sitt 91:a år.

Så följde det ena korta vittnesbördet efter det andra.

Därefter kom predikan. En gedigen predikan med ett fullt evangelium, framburet i kraft. Bönens och lovprisningens Ande var rikligt utgjuten över de församlade.

När eftermötet tog vid, var det många som ville möta Gud, både frälsta och ofrälsta. I en sådan väckelsens atmosfär känner sig de ofrälsta hemma, jag menar, de ofrälsta som längtar efter att få uppleva andliga verkligheter.

— Det här tycker jag om, hörde jag dem säga. — Jag kommer säkert att lämna mig åt Gud. — Och så kom de, inte bara i våra väckelsemöten utan också i lördagskvällens bönemöten. Alldeles som jag själv upplevde det som ung evangelist i Hälsingland och på andra platser i vårt land.

Innan jag reste till Beirut, så såg jag igenom en del av mina dagböcker från yngre år och nu från de sista månaderna. Från mina yngre år läste jag om underbara väckelsemöten. På en vecka bad vi med sexton frälsningssökande. En annan vecka ännu flera. Och andra veckor två eller tre, sex eller åtta etc.

Men så såg jag hur det varit de sista sex månaderna hemma i Sverige. Jag hade predikat i flera delar av landet. Med sorg, stor sorg, måste jag säga, att jag på dessa sex månader inte vunnit så många för Gud, som jag gjorde på en vecka längre tillbaka.